

Jaroslav Svojsě

spisovatel literatury pro mládež

*31. října 1920 Horažďovice, † 21. února 1983 Prachatice

Jaroslav Svojsě se narodil v Horažďovicích v rodině kartáčníka Jana Svojsěho a jeho manželky Františky rozené Břindové. V šesti letech ztratil otce a v deseti letech onemocněl tuberkulózou, která se však u jiných rodinných příslušníků nevyskytla. Léčil se v tatranském sanatoriu v Dolním Smokovci. Po vychození měšťanské školy se učil zámečnickem se specializací na pletací stroje.

V průběhu 2. světové války pracoval v České zbrojovce ve Strakoncích, odkud jej remitující plicní choroba přivedla k dalšímu léčení do lázní Velichovek. Po válce 4. září 1945 se oženil s Vlastou Svatošovou. Přestěhovali se do Kraslic, kde pracoval jako úředník na Okresním národním výboru. V tomto městě založil skauting a stal se zde vedoucím oddílu. V roce 1946 vydala Západočeská oblast Junáka tiskem jím sepsané scénické pásmo k počtě zakladatele československého junáctví prof. A. B. Svojsíka s názvem „Jaký on byl - i my budeme“. Svojsěho choroba si však vyžádala opětovnou léčbu, kterou prodělal opět ve Smokovci ve Vysokých Tatrách.

Po návratu mu byla doporučena změna prostředí a tak se manželé v roce 1951 přestěhovali do Prachatic. Také zde pracoval v administrativě, po opakovaných výkonech pro plicní tuberkulózu (pneumothoraxy) byl však ve věku 42 let dán do plného invalidního důchodu. V roce 1968 stál u znovuoživení činnosti Junáka v Prachaticích a působil zde jako výchovný zpravodaj jeho okresní rady. Následujícího roku mu českobudějovické nakladatelství Růže vydalo jako 6. svazek edice Statečná srdce román pro mládež „Jezero sedmi světél“ o velkém dobrodružství chlapců ze skautské družiny, kterým náhoda na letním táboře připravila několik těžkých zkoušek. Na snímku je obálka tohoto prvního vydání, kterou r. 1969 navrhl a ilustroval malíř Gustav Krum. Román „Strážci Zlaté řeky“, který měl jako 23. svazek v téže edici vyjít roku 1971, se vydání v době normalizace již nedočkal.

Jaroslav Svojsě ani tehdy nezůstal nečinný. Aktivně pracoval v ochraně přírody, fotografoval přírodní i památné stavební objekty a výsledky své práce o Schwarzenberském plavebním kanálu předal Národnímu technickému muzeu v Praze. Také se naučil esperanto, do nějž přeložil knihu Miroslava Horníčka „Dobře utajené housle“, ta ovšem zůstala nevydána. Další zdravotní problémy přivedly Jaroslava Svojsěho koncem ledna 1983 do prachatické nemocnice, kde po jejich zvládnutí však náhle v důsledku svého základního onemocnění dne 21. února toho roku zemřel. Po listopadu 1989 se román „Jezero sedmi světél“ dočkal v roce 1991 dalšího vydání v nakladatelství Šebek - Pospíšil. Nakladatelství LEPREZ vydalo v roce 1997 „Jestřábí kaňon“ (připojuji snímek obálky) a r. 1999 další román „Strážci Zlaté řeky“. V rukopisech tak stále zůstávají i další Svojsěho romány, povídky, scénky a písňové texty.